

Валя Вздільська
Valia Vzdulska

Даша Ракова
Dasha Rakova

ПОДОРОЖ ЛИСТА
Історія до свята Миколая
A LETTER'S JOURNEY
A Story for St. Nicholas Day

Переклад Оксани Луцєвської і Михайла Найдана
Translated by Oksana Lushchevska and Michael M. Naydan

Братське — 2016

Листа написала Марта. Це був лист про її заповітне бажання. Прохання вмістилося в кілька слів, а сам лист — у конверт із маркою. На конверті Марта написала: “Святому Миколаю”.

Marta wrote a letter that contained her most prized wish. Her wish fit into a few words and she slipped the letter into an envelope with a stamp. Marta wrote on the front of the envelope “To St. Nicholas.”

Уранці Марта з татом вкинули листа до поштової скриньки. Там уже було чимало інших листів. Коли Мартин лист спробував втиснутися, вони забуркотіли й заштовхали його в куток.

In the morning, Marta and her father dropped the letter into a mailbox. It already contained a lot of other letters. When Marta's letter tried to squeeze in, the other letters grumbled and pushed it into a corner.

Незабаром прийшов поштар. Він дістав зі скриньки конверти, щоб віднести їх адресатам. Тоненький Мартин лист застряг у кутку, і поштар його не помітив.

Soon the mailman arrived. He took the letters out of the mailbox to deliver them to their addressees. Marta's thin letter got stuck in the corner, and the mailman missed it.

Однієї осінньої ночі здійнявся сильний вітер. Він видув листа зі скриньки й закружляв з останнім листям. “Я лечу до Святого Миколая!” — радів лист, літаючи над дахами.

One autumn night a strong wind stirred up. It blew the letter out of the mailbox and twirled it around, mixing it with the remaining fallen leaves. “I’m flying to St. Nicholas,” the letter rejoiced, floating over the rooftops.

На ранок вітер ущух. Двірник змів листа разом із листям із хідника і вкинув до сміття. Лист застряг між шкірками помаранчів і старими газетами. І заплакав.

By morning the wind calmed down. A custodian swept the letter with the leaves off the sidewalk and deposited it into a trash can. The letter got stuck between an orange peel and old newspapers. It started to cry.

...помітила яскраву марку...

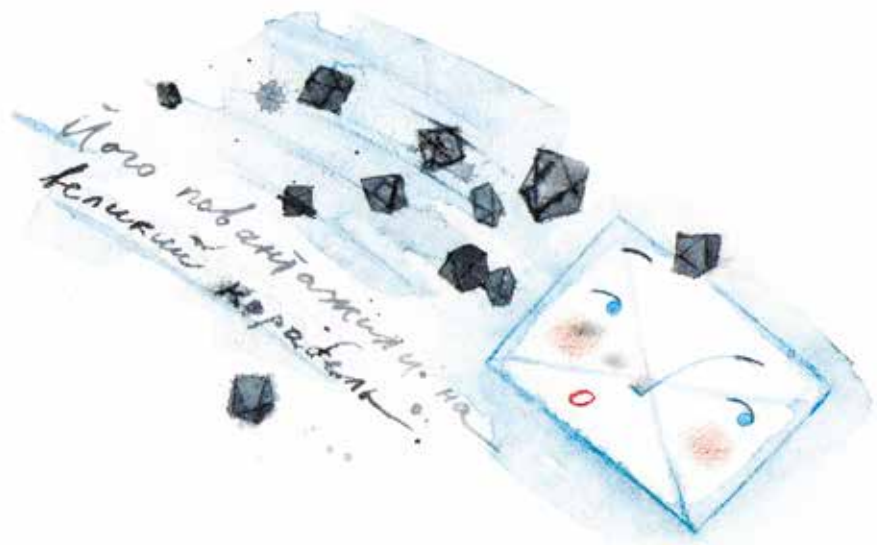
Наступного дня над смітником пролітала зграя ворон. Одна з них помітила яскраву марку, підхопила листа й понесла до себе в гніздо. “Ця пташка мені допоможе!” — лист сповнився надії.

Пролітаючи над вокзалом, ворона побачила на пероні червоного гудзика. Вона випустила листа й метнулася за знахідкою. Лист упав у товарний вагон. Потяг свиснув і рушив.

The next day a flock of crows flew over the trash can. One of them spotted the bright stamp and snatched up the letter to carry it to its nest. “This bird will help me!” the letter said, filling with hope.

Flying over the train station, the crow saw a red button on the platform. It let go of the letter and dashed at its find. The letter dropped from its claws onto a freight car. The train whistled and started moving.

За кілька днів вагон, у якому їхав лист, опинився в порту. Його повантажили на великий корабель. Корабель загудів і поплив у далекі краї. “Нарешті я пливу до Святого Миколая!” — радів лист.

In a few days, the freight car carrying the letter arrived at a seaport. It was loaded onto a huge vessel. The ship hooted its whistle and left for faraway lands. “Finally I’m going to St. Nicholas!” the letter rejoiced.

Минули зима, весна й літо. Знову настала осінь. Лист плавав на різних кораблях і побував у багатьох країнах. Він старався не втрачати віри. Але це було важко. “Заповітне бажання Марти ніколи не справдиться”, — журився він.

Winter, spring and summer passed. It was autumn again. The letter traveled on many ships and visited a lot of countries. It was trying to remain hopeful, but it was very hard to do so. “Marta’s prized wish will never come true,” the letter grieved.

Одного листопадового дня лист повернувся в той самий порт, з якого відплив рік тому. Капітан корабля помітив на палубі сиротливий старий конверт. “Святому Миколаю”, — було написано на конверті дитячою рукою. Він прочитав зворотну адресу і впізнав її. Це був будинок на сусідній вулиці в його рідному місті.

One November day the letter returned to the same port from which it had left a year earlier. The captain of the ship noticed the old abandoned letter on the deck. “To St. Nicholas” was written on it in a child’s handwriting. He looked at the return address and recognized it. It was the address of a neighboring street in his hometown.

Удома капітан розказав про знахідку своєму синові Максиму. Разом вони вирішили повернути листа. У день Святого Миколая капітан із сином прийшли в гості до Марти.

За рік дівчинка підросла, але її заповітне бажання не змінилося. Тепер вона розуміла, чому її прохання не було почуте.

Тепер вона розуміла, чому її прохання не було почуте

At home, the captain told his son Maxim about the letter. They both decided to return it. On St. Nicholas Day, the captain and his son came to visit Marta.

The girl had grown up over the past year, but her prized wish stayed the same. Now, she understood why her wish wasn't fulfilled.

Щоб розвеселити Марту, капітанів син подарував їй човника. Марта подякувала й пригостила гостей чаєм із тістечками. А потім вони з Максимом гралися в піратів.

Скоро Марта і Максим стали справжніми друзями. Марта геть забула про старого листа. Проте лист не журився тим. “Моя подорож нарешті завершилася”, — радів він, бо знав ті кілька слів Мартиного заповітного бажання:

To cheer Marta up, the captain’s son gave her a paper boat as a gift. Marta thanked him and treated her guests to tea and pastries. Later, Maxim and she played pirates.

Soon, Marta and Maxim became true friends. Marta completely forgot about the old letter. The letter was not upset though. “My journey is finally over,” it rejoiced, knowing the few words of Marta’s prized wish:

Хочу мати справжнього друга. Марта.

I want a true friend. Marta.